

РЕШЕНИЕ

№ 1204

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.03.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Павлов, като разгледа дело номер **306** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от
ЗАНН.

С решение, постановено на 22.02.2010 г. по н а х дело № 1850/ 2009г., Софийски
районен съд, НК, 17 състав, е потвърдил наказателно постановление № 149064/
31.10.2007 г., издадено от заместник директор на Столична дирекция полиция, с
което на Г. А. Д. са наложени административни наказания на основание чл. 183,
ал. 4, т. 3 ЗДвП глоба в размер на 50 лв за нарушение по чл. 6, т. 1, пр. 2 ЗДвП и
на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП глоба в размер на 100 лв и лишаване от
право да управлява МПС за срок от един месец.

Решението е обжалвано от санкционираното лице, което се позовава на изтекъл
абсолютен давностен срок за реализиране на административно – наказателната
отговорност. При условията на алтернативност се поддържа оплакване, че
същото е необосновано, тъй като не е установено по несъмнен начин
извършване на нарушението.

Възражения срещу касационната жалба не са постъпили.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност
на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Законът за административните нарушения и наказания регламентира давностен срок в две хипотези – относно изпълнението на влязъл в сила административно – наказателен акт – чл. 82 от ЗАНН, и в нормата на чл. 34 от ЗАНН, касаеща административно – наказателното производство във фазата му на развитие пред административно – наказващия орган с оглед осигуряване на бързина на това производство, засягащо в значителна степен правната сфера на субектите. Прямо съдебната фаза на административно – наказателното производство ЗАНН не съдържа изрична уредба, но по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН приложение намират правилата за давността по НК. В глава IX от НК, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК в действаща към датата на довършване на нарушението редакция наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години за всички други наказания с изключение на дадените в предходните точки на същата алинея. След измененията на НК /ДВ, бр. 26/ 2010 г./ срокът по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е три години.

Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК предвижда абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е образувано производство, отговорността се погасява. В нея е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, надвишаващ с една втора срока, предвиден в чл. 80, ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член на НК. В конкретния случай давността е две години, а абсолютната давност съгласно чл. 81, ал. 3 от НК е три години от момента на извършване на нарушението по аналогия с чл. 80, ал. 3 от НК.

Според този касационен състав уредените в НК правила за давността и абсолютната давност следва да се прилагат и в административно – наказателното производство, тъй като интензитетът на въздействие на престъпните посегателства е много по – силен от административните нарушения. Да се отрече възможността за прилагане на абсолютната давност за административни нарушения, би означавало извършителите на такива нарушения да се поставят в по – неблагоприятно положение от извършителите на престъпления по НК.

В обстоятелствената част на АУАН е посочено, че нарушението е извършено на 27.09.2007 г. От този момент момента до датата на устните състезания в АССГ е изтекъл давностният срок за осъществяване на административно – наказателната отговорност на касатора за нарушенията на ЗДвП. Изтичането на тригодишният срок по чл. 81, ал. 3 от НК на 26.08.2010 г. е факт, който следва да бъде взет

предвид от настоящия съдебен състав.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 и ал. 3 от АПК вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение, постановено на 22.02.2010 г. по н а х дело № 1850/ 2009г., С районен съд, НК, 17 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 149064/ 31.10.2007 г., издадено от заместник директор на Столична дирекция полиция, с което на Г. А. Д. са наложени административни наказания на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 ЗДвП глоба в размер на 50 лв за нарушение по чл. 6, т. 1, пр. 2 ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП глоба в размер на 100 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

Прекратява административно – наказателното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: